

какъ са е то изгубило, и тогава му са дава ново, въ кое-то са забѣлѣва, че са е то издало на мѣсто изгубено-то.

Ако бы корабль-та сѣдѣх изданіе-то на припознавателно-то писмо промѣнила свой образъ, свой-тъ повнраемость или дрѹго нѣчто-ли, притѣжатель-тъ е длѣженъ да иска ново таково писмо.

Когда-то Баленскъ корабль са продаде цѣла или една нейна часть на другъ Баленинъ трѣбва да са извѣстѣва вѣрху това Морско-то Началство въ протоколы-ты на кое-то е вѣстѣна за да са забѣлѣжи въ тѣхъ и отъ-задъ писмо-то бываема-та проданъ.

Притѣжатели-ти на всякъ корабль имѣть само право да опредѣлявать корабленачальники или кораблеповелители на корабля-ты и, из трѣбва опредѣляемѣ-ти да имѣть качества-та кои-то за корабленачальники и кораблеповелители повѣлѣва полицейскій законъ на трговико-то мореходство обнародованъ подъ 15 Декември 1836.

Всякой притѣжатель длѣженъ е да са грѣши за нужно-то въоруженіе на корабль-тъ и за добро-то ѣ существованіе, спорадъ какъ-то издрѣжава 1-та часть отъ поманхтъ Полицейскій Законъ, и да прави поправленіѣ-та, кои-то Пристанищѣ-ти и Коисулскы-ти Началства быхъ одобрили за обезвѣденіе на корабль-тъ.

Всякой притѣжатель на корабль гражданскы е длѣженъ да отговара за корабленачальниковы-ты дѣла относителны на корабль-тъ и на проважаніе-то, а таа притѣжателява отговорность прѣстава чтомъ са отрѣче отъ корабль-тъ и отъ морскы наемъ (нагло-то).

Притѣжатель-тъ може да разрѣши отъ службѣ корабленачальника, и не е длѣженъ да му направи никакво обезврежденіе ако не има вѣрху това нѣкое писмено изглагѣе.

Ако разрѣшенный отъ службѣ корабленачальникъ е исприта-